

Греховете на Европа

Какви са греховете на Европа? Какво не трябва да забравяме, защото паметта за злото трябва да ни прави по-добри? Ето само няколко от най известните и паметни исторически факти:

- Робството, което много столетия остава правно и политически защитено в редица европейски държави;
- Злодеянията на императорите Калигула и Нерон в древен Рим;
- Унищожаване на езически паметници на културата и на Александрийската библиотека от християните;
- Кръстоносните походи и детските кръстоносни походи;
- Злодействата на испанските конквистадори в Северна и Южна Америка;
- Преследванията и процесите на инквизицията;
- Вартоломеевата нощ;
- Колониалната политика на европейските страни;
- Жертвите на Нацистка Германия или Третия райх;
- Убийствата и унищоженията по време на Сталиновия режим преди, по време на и след Втората световна война;
- Убийствата по време на войната в Косово;

Общо войните в Европа отнемат живота на над 200 милиона души през последните 30 века история.

Историята и образът на Европа не са едноизмерни и полирани. Европа е преживяла епохи на слава и величие, но също така позорни и недостойни времена. Разнообразието на една хилядолетна история има своите тъмни страни, които могат да служат за поуки на човечеството. Доблестта ни на европейци изисква да помним и доброто, и лошото, защото те са част от нашата историческа биография.

Ето и за някои от „греховете“ малко по подробно:

Александрийска библиотека

Църквата библиотека на Александрия в Александрия, Египет, е била най-голямата библиотека в древността, а също така и най-големият за своето време център на науката. Основана е в началото на 3 век пр.н.е. по време на управлението на египетския владетел Птолемей II. Предполага се, че в нея са се съхранявали между 400 и 700 хиляди свитъка.

Предполагаеми причини за разрушението на библиотеката са:

В периода 47-48 пр.н.е. библиотеката изгоряла. Предполага се, че е причинен от войската на Юлий Цезар като част от кампанията за покоряване на града;

Атака на римския император Аврелиан през 3-ти век;

През 391 от н.е. библиотеката била разрушена от тълпи християни фанатици;

Завладяването от мюсюлманите през 642 и нататък;

Кръстоносни походи

Кръстоносните походи са военни походи предприемани в защита на интересите и идеологията на католическата църква, за разширяване или защитаване позициите на католическата религия, за превземане или защитаване на земи, намиращи се под властта на враждебни към християнството владетели или народи или угрозата от завладяване от такива, за потъпкване на еретически движения, за разправа с непокорни на църквата или на отделни владетели хора, включително населението на цели области и държави. Особено важно място сред мотивите за предприемане на Кръстоносните походи заема т.нар. защита на [Светите земи](#), т.е. осигуряването на християнска власт над тях.

През [1063-та година](#) папа [Александър II](#) благословил [християните](#) , в борбите им с [мюсюлманите](#) , давайки им папски знамена, а също и опрощавайки на греховете на загиналите в боя.

Детският кръстоносен поход е вероятно измислено и недоразбрано събитие от [1212](#) г. Смята се, че избухване на стария религиозен плам довело до събиране на деца от [Франция](#) и [Германия](#) , а папа [Инокентий Трети](#) взел това за знак свише, че възрастните кръстоносци били безполезни. В крайна сметка нито едно от децата не достигнало [Светите земи](#) , защото тези, които не умрели от глад по време на пътуването, били продадени в робство.

Точният брой на кръстоносните походи е неизвестен. Освен 9те традиционно приемани като „големи" са били проведени им множество малки походи, не само в [Палестина](#) , но и в [Централна Европа](#) и [Испания](#) , и били насочени не само срещу мюсюлмани, но и също срещу християнски [еретици](#) и лични врагове на папата и монарсите. Би могло да се каже, че 'кръстоносните походи' продължили до [Ренесанса](#) и [Реформацията](#) , когато политическият и религиозен климат станал твърде различен от този през [Средновековието](#) .

„Конквистадорите!"

Това са испански завоеватели в Средна и Южна Америка през 16 в. Походите на конквистадорите са свързани с откриването на един нов свят за европейците - Америка,

и са съпроводени с грабежи и изстребление на коренното население. Жертвите от тези грабежи, изстребления и болести е близо 60 милиона от населението.

Инквизицията

Съдебна институция на католическата църква за борба с ересите и свободомислието. Учредена от папа Инокентий III през 1204 по време на походите срещу албигойците. Папа Григорий IX (1227-41) установява трибунали в много европейски страни. Съдопроизводството се води тайно, използват се мъчения; обвинените са осъждани най-често на изгаряне на клада. Инквизицията взема най-много жертви в Испания (от 1480 е кралско учреждение). През 18 в. е премахната в повечето европейски страни.

Вартоломеевата нощ

Масово клане на хугеноти от католици в Париж през нощта на 24 авг. 1572 (празника на свети Вартоломей), организирано от Катерина Медичи и херцозите Гизи - най-кръвавият епизод от Хугенотските войни – над 30 000 французи са убити.

Колонизация

Колонизацията като акт на завоевание е позната от древността. Но епохата на Великите географски открития и завладяването на обширни територии от новите континенти поставят началото на съвременния колониализъм. Европейските държави налагат своята икономическа, политическа и културна власт, в резултат на който биват присвоени много културни и природни богатства на редица неевропейски народи. Възникват (15-17 в.) могъщите колониални империи на Португалия и Испания,

изместени в началото на 17 в. от Англия, Франция и Холандия. Колониалните владения в света се преразпределят. Първата криза на колониализма се заражда в края на 18 в. - британските колонии в Северна Америка обявяват независимостта си и създават Съединените щати. От началото на 19 в. започва разпадане на колониалната система в Латинска Америка, което продължава в Азия и Африка и през 20 в.

„Третия райх!“

Нацистка Германия или Третия райх обикновено се отнася до периода [1933](#) г. — [1945](#) г. в

[Германия](#)

, когато страната се контролира от строгата

[диктатура](#)

на

[Адолф Хитлер](#)

и се ръководи от принципите на

[националсоциализма](#)

.

Нацистският режим се отличава с [политически](#) контрол върху всеки аспект на обществото, с което се търси

[расова](#), [о](#)

[бщественна](#)

и

[културна](#)

чистота. Нацистката партия гонела целите си чрез преследване на онези, смятани за нечисти. Това били най-вече хората от малцинствата като например

[евреи](#)

,

[цигани](#)

и

[хомосексуалисти](#)

, както и политическите опоненти. Това преследване достигнало своя връх през последните години от режима, когато около 6 милиона

[евреи](#)

, 10 милиона

[славяни](#)

и други са избити организирано. След войната особено голямо обществено внимание се обръща именно на избиването на евреите, което се счита за

[геноцид](#)

.

Горните бройки по принцип са спорни. На [Нюрнбергските процеси](#) се сочат доста по-малки цифри, но те набъбват с течение на годините.

В началото нацистите използват специални групи, чиято цел е „унищожаването на евреите, циганите и политкомисарите“. В 1942 г. нацисткото ръководство достига до идеята за „окончателното решение на еврейския въпрос“ като създава специални лагери за унищожение на евреите..

Сталиновия режим

Докато всички в [СССР](#) го славят като "баща на народите" (виж [култ към личността](#)), милиони души загиват от сталинските

[репресии](#)

и неразумни, еднолично взимани решения. Броят на жертвите на Сталиновия режим е оценяван различно, но най- достоверните сведения са между 1,5 и 20 милиона души загинали в лагерите или разстреляни. Липсват достоверни сведения за точния брой на загиналите, но твърде намаления брой 2 милиона жертви при съществуващите лагери е причина, някои да виждат в това опит за изопачаване на истинския брой жертви.